

SYKKI 06-07

Sykki ry on pelkästään koripalloon keskittyvä urheiluseura.

Sykkillä oli kaudella 2006 lähes 300 jäsentä, 18 joukkuetta + koripallokoulut ja valmentajia yli 40. Valmentajat ovat pääsääntöisesti seuran omia kasvatteja.

Seuran kotisali on Suomalaisen Yhteiskoulun urheilutalossa Etelä-Haagassa osoitteessa:

Isonnevantie 8, 00320 Helsinki
www.sykki.fi

Valmennuspäällikön silmin

Suunnitelmia ja ajatuksia tulevalle kaudelle

Ensi kaudeksi on tarkoitus rakentaa uusi valmennuksen johtoryhmä, jonka tehtävänä on omalta osaltaan kehittää toimintaa.

Valmentajien tukemiseen panostetaan ensi kaudella. Suunnitelmissa on tarjota valmentajille käytännön mentorointia ja työnohjausta. Toivotaan ja työtä tehdään sen eteen, että suunnitelmat toteutuisivat. Näin seuran valmennustoiminta ottaisi aika harppauksen eteenpäin.

Motivoituneille pelaajille seura tarjoaa ensi kaudella joukkueharjoituksen lisäksi tekniikka-harjoitukset joissa keskitytään taidon harjoitteluun. Tällä kaudella tekniikkaharjoituksia kokeiltiin parin kuukauden ajan hyvin tuloksin. Hankalasta ajasta huolimatta on pelaajia ollut kohtuullisesti ja jo yhden harjoituksen aikana tapahtui selvää kehittymistä ja oppimista.

Kuluneella kaudella järjestimme kaksi koulutusta valmentajille. Koulutukset kohdennettiin erikseen pieneen ja isoon koriin pelaavien valmentajille.

KaPon toiminnanjohtaja Mikko Mäntylä oli pitämässä koulutuksen pieneen koriin pelaavien

valmentajille. Aiheena oli harjoituksiin liittyvät ydinkohdat. Positiivista oli se, että paikalle perjantai-illaksi oli saapunut runsaslukuinen joukko valmentajia.

Tapiolan hongan toimitusjohtaja Eero Saarinen piti toisen tilaisuuden. Aiheena oli hänen kehittämänsä leikkauspeli. Mielenkiintoinen kokonaisuus josta toivottavasti paikalla olleet valmentajat saivat omaan valmennukseensa uusia ideoita.

Kiitokset demoryhmäläisille niin pojat-96 kuin B-tytöt sekä A-pojat.

Markus Hopiavaara

SYKKI on hieno koripalloseura

Maaret "Masi" Punto siirtyi keväällä seuran faniksi hoidettuaan ansiokkaasti hallituksen puheenjohtajan tehtäviä neljän vuoden ajan. Maaretin myötä hallituksesta jäi pois paljon kokemusta, tarmoa ja aikaansaapuutta, jota meidän uusien hallituksen jäsenten ei ole ihan helppo paikata. Suurkiitos Maaretille seuran hyväksi tehdyistä työvuosista! Toivottavasti voit olla mukana Sykin toiminnassa jatkossakin.

Seuran tilanne on kaiken kaikkiaan hyvä. Sykillä on selkeä linja ja asema pääkaupunkiseudun koripallossa. Läheinen yhteistyö Helsingin Suomalaisen Yhteiskoulun kanssa on vahva tuki toiminnallemme. Prosessit ovat pitkälti kunnossa ja innokkaita pelaajia, valmentajia ja toimihenkilöitäkin on toistaiseksi riittänyt. Sykin hyvä henki ja tavoite tarjota kaikille mahdollisuus harrastaa koripalloa hyvässä ja turvallisessa yhteisössä ovat vaalimisen arvoisia asioita.

Nykyisellä hallituksella ja sen uudella puheenjohtajalla on kuitenkin paljon haasteita edessään. Juuri tällä hetkellä keskeiset kysy-

mykset ovat uusien pelaajien ja valmentajien rekrytoinnissa sekä kilpailullisten tavoitteiden määrittelemisessä. Pääkaupunkiseudulla ja Läntisessä Helsingissäkin toimii kilpailevia seuroja, joiden resurssit ja vetovoima ovat vahvoja. Sykin koriskoulun toiminnan edelleen kehittäminen on avainasemassa uusien pelaajien hankinnassa. On tärkeää saada kuhunkin ikäluokkaan riittävä määrä pelaajia, jotka voisivat muodostaa joukkueen rungon vuosiksi eteenpäin.

Valmentajakysymys on tällä hetkellä ajan-kohtainen, kun tulevan kauden joukkueita ja niiden valmentajia kasataan. Toivon, että mahdollisimman moni nykyisistä valmentajista jatkaisi tehtävässään syksylläkin. Yhdessä meidän tulee miettiä valmennustoiminnan kehittämistä ja houkuttelevuutta. Rohkaisen kaikkia sykkiläisiä olemaan yhteydessä hallitukseen uusien, raikkaiden ajatusten esittämiseksi valmentajakysymykseen.

Kolmas keskeinen asia on Sykin rooli huippupelaajien ja -joukkueiden kasvattajana ja ylläpitäjänä. Vaikka seurasta on noussut

- mappi tökki
- DVD-R / videokasetit
- salaiset windows + kone (ona + tu-kone)

pelaajia aina maajoukkueetasolle saakka, on Sykissä pidetty arvossa "kaikki pelaa" periaatetta ja muitakin pehmeitä arvoja. Mukavan harrastusympäristön ja kovan kilpaurheilun yhteensovittaminen vaatii pohdintaa seuran piirissä toimivilta tahoilta ja strategisia linjauksia tulee valmistella jatkossa tiiviisti.

Kaiken kaikkiaan meillä on käsissämme hieno koripalloseura, jonka perinteitä, arvoja ja toimitalinjauksia tulee vaalia ja hoitaa huolella jatkossakin. Siihen meillä on varmasti hyvät ja innostuneet resurssit käytettävissämme. Toivotan hyvää kesää ja entistä innostuneempaa kautta 2007-2008 kaikille sykkiläisille.

Kai Ritvala

Koriskerhot

Kautemme alkoi syksyllä iloisissa merkeissä, kun kaikkiin kolmeen kerhoon saapui aiempia vuosia huomattavasti runsaampi joukko niin uusia kuin vanhojakin pelaajia. Viime vuosien tapaan kerhoja pidettiin Haagan, Pikku Huopalahden ja Pohjois-Haagan ala-asteilla, joista viimeksi mainitulla treenikerrat päätettiin heti kauden alussa suuren osanottajamäärän vuoksi tuplata.

Syksyn aikana aktiivisten pelaajien määrä vähitellen tasaantui, mutta uusia koripalloilusta innostuneita lapsia on tipahdellut joukkoomme pitkin vuotta. Kauden aikana kerhoissamme onkin yhteensä vierailut reilut 60 pelaajaa.

Koriskerho Pohjois-Haaga

Ylärivissä vasemmalta: *Topias, Ilmari, Joonas, Jesse, Ilari, Ella*

Alarivissä vasemmalta: *Milja, Pauli, Henri, Iiris, Amina, Paavo, Kalle sekä valmentaja Juulia*

Erikoismaininnan reippaasta ja reilusta asenteesta saavat
Pohjois-Haaga: *Iiris Nyström ja Jesse Ruuskanen*

Koriskerho Huopalahti

Ylärivissä vasemmalta: *valmentaja Erica, Naomi, Milja, Adela, Abdirahman, Jonni, Richard, valmentaja Tytti.*

Alarivissä vasemmalta: *valmentaja Sini, Ivan, Helena, Viivi, Ella Konsta ja Joonas*

Erikoismaininnan reippaasta ja reilusta asenteesta saavat
Pikku Huopalahti: *Viivi Aliklaavu ja Richard Urm*

Treeneissä on tutustuttu koripalloilun ohella erilaisiin peleihin ja leikkeihin. Opittuja taitoja päästiin testaamaan syksyn ja kevään aikana järjestetyissä koriskerhojen yhteisissä turnauksissa. Peleissä nähtiin lukuisia hienoja yksilö- sekä joukkueetason suorituksia eikä vilskettä ja vipiä puuttanut.

Turnauksista ei jäänyt epäselvyyttä siitä hallitsevatko kerholaisemme koripallon perustaitoja vaiko eivät. Onnistumisen elämyksiä koettiin ja valmentajat olivat pelisuorituksiin enemmän kuin tyytyväisiä.

Koriskerho Haaga

Ylärivi vasemmalta: *Linus, Aarni, Väinö, Kasper, Jami ja Abdirahman*

Alarivi vasemmalta: *valmentajat Venla, Taru ja Liisa*

Erikoismaininnan reippaasta ja reilusta asenteesta saavat
Haaga: *Linus Savilahti ja Aarni Vile*

Kauden aikana on kehitystä tapahtunut kerholaisten ohella myös valmentajien saralla – energisten lasten kanssa kun saa olla silmä tarkkana.

Hallikausi alkaa pikkuhiljaa olla loppuillaan ja koripalloilijoiden ulkokauden voi oman koriskerhosta saadun pallon turvin aloitella heti säiden salliessa. Valmentajat kiittävät pelaajia sekä vanhempia kuluneesta kaudesta. Kesän jälkeen toimintamme jatkuu entiseen malliin ja rivistöihimme liittyy toivon mukaan niin vanhoja kakkosluokkansa starttaavia kuin uusia koulu-
taipaleensa aloittavia milleniumlapsia.

Ylärivissä vasemmalta: *valmentajat Varpu Sipilä, Anna Virkkala, Markus Hopiavaara.*

Alarivissä vasemmalta: *Eeva Tolonen, Jenni Nummela, Katariina Järvikare, Sara Mellanen, Emma Lankinen, Aino-Maija Mikola, Sonja Hänninen, Iida Korhonen.*
Puuttuu: *Oona Berg, Vilma Suuraho, Alisa Valo.*

Palkitut pelaajat:

Sara Mellanen – mahtava tsemppari

Jenni Nummela – ahkera ja tunnollinen pelaaja

Tytöt -97

Syksyllä pieni, mutta innokas joukko tyttöjä lähti treenaamaan korista täydellä vauhdilla kaksi kertaa viikossa. Pelaajia oli kaikenlaisia; toiset tunsivat jo koripallon säännöt, toisilla ei taas ollut juurikaan aikaisempaa kokemusta, mutta he korvasivat sen innokkuudella, ja toisista oli ennustettu jopa 180-senttisiä, joten siinä olivat oivat ainekset huippujoukkueen luomiseen!

Aloitimme kakkosdivarissa pelaamalla kolme vastaan kolme -turnauksia. Jouduimme kuitenkin toteamaan sen aivan vääräksi paikaksi tytöille; matsi matsien perään vastustajat saivat tyytyä valitettaviin rökäletappioihin, sillä nämä tytöt pussittivat koreja vähän väliä. Keväällä vaihto ykkösdivariinkaan ei tuonut vaihtelua tytöille, ja meno on pysynyt samana. Kuluneen vuoden aikana ovat tytöt loistavalla, melkein pä ammattilaismaisella pelillään voittaneet jokaikisen sarjamatsin ylivoimaisesti.

Keväällä aloitettiin myös tehdä yhteistyötä vuotta vanhempien 96-tyttöjen kanssa, mikä ei kuitenkaan pelottanut tyttöjä vaan päinvastoin: siinä oli loistava mahdollisuus kehittyä. Kehitystä onkin tapahtunut huimasti, ja tytöt saavat olla tyytyväisiä itseensä. Onnistumisia on tullut varmasti kaikille! Toivottavasti samanlaista pirteyttä ja treenausahkeruutta riittää myös tulevalle kaudelle – kun kokemustakin on jo peräti vuoden verran.

Tytöt lähtivät huhtikuun lopussa jännityksellä kohti Turkuja ensimmäiseen turnaukseensa (JBT). Intoa ei puuttunut ja aikaisesta aamuerätyksestä riippumatta tytöt jaksoivat tsemppata kaikissa kolmessa matsissa ensimmäisenä päivänä. Kaksi voitettiin, yksi hävittiin. Sunnuntaina kovasta työstä huolimatta hävisimme ensimmäisen pelin, joten jouduimme pronssiotteluun. Loistavan pronssimatsin jälkeen kaikilla olikin hyvä mieli lähteä kotiin mitalit kaulassa!

Paljon kiitoksia vanhemmille, jotka ovat olleet iloisina kyyditsemässä, katsomassa ja kannustamassa tyttöjen pelejä.

Ylärivissä vasemmalta: valmentaja Riikka Niskanen, valmentaja Vilja Achte, Julia Lang, Aini Putkonen, Suvi Jutila, Selina Salmenlinna, valmentaja Salla Autio
Alarivissä vasemmalta: Iida Korhonen, Rosa Horsma, Jenni Nummela, Sonja Hänninen, Sara Mellanen, Aino-Maija Mikola
Puuttuu: Pilvi Silfvenius

Palkitut pelaajat: Aini Putkonen ja Pilvi Silfvenius

Tytöt -96

Kulunut kausi on ollut värikäs ja täynnä nousuja ja laskuja. Kesän jäljiltä muutamalla pelaajalla keventynyt joukkue oli taas valmiina uusiin haasteisiin. Treeneissä käytiin innokkaasti ja pian kauan odotetut sarjapelit jo alkoivatkin yhdistetyssä kakkos-kolmos divarissa.

Tyttöjen kehitys näkyi hyvin juuri matseissa, joissa pelaajat tsemppasivat loppuun asti niitä jengejä vastaan, joille ennen hävittiin runsaasti. Pelivarmuutta toivat 95-tyttöjen pelit, joissa pimut kävivät testaamassa taitojaan. Epäonnexemme loppusyksystä muutama joukkueemme kantavista voimista jätti jengimme. Lannistumatta tytöt painoivat eteenpäin.

Joulun jälkeen puurosta paisuneet valmentajat jatkoivat nyt tiivistyneen joukon paimennusta. Koska pelaajia oli vähän muutama 97-tyttö tähditti matsejamme ja keräsimme avartavia kokemuksia sekä muutamia voittoja. Kun vielä tiukat matsit opitaan kääntämään Sykin hyväksi, priimajoukko on valmis! Loppukevään ajan olemme myös treenanneet Hopan junioreiden kanssa ja ensi vuonna luultavasti 96- ja 97-syntyneet tytöt pelaavat yhdessä Hopan johdolla.

Ensi vuonna tyttöjä siis odottavat seikkailut uuden valkunun kanssa kun vanhat valmentajat joutuvat astumaan sivuun.

Valmentajat kiittävät likkoja unohtumattomista hetkistä, sekä tunnollisesta harjoittelusta! Tulemme aina muistamaan hauskat hetket, kuten miljoonat tamagotchit vaihtopenkillä, odottomattomat ulkotreenit, Julian ja Ainin kaksoisvaatteet sekä Sallan AINAISEN syömisen! Meillä oli toosi hauskaa, toivottavasti teilläkin!

Ylärivissä vasemmalta: *valmentaja Sakari Pelkonen, valmentaja Julia Tuomi*

Alarivissä vasemmalta: *Lotta Wallinmaa, Maria Toikkanen, Kati Ojala, Miina Lapila, Olivia Kontiainen, Marianna Kesseli, Vilma Väyrynen, Claudia Cantell*

Palkitut pelaajat: *Maria Toikkanen ja Kati Ojala*

Tytöt -95

Vuosi sitten oli näillä tytöillä aika erinäköinen kuva. Silloisen treenausryhmän koko oli 18 tyttöä ja Sykin 30-vuotisjuhlien jälkeisessä JBT:ssä paljastui myös, että toinen valmentajistakin vaihtuisi uuteen kauteen.

Kesän korisleirin jälkeen olivat Mini-tytöt lähes valmiita kauteen, vaikka jotkut muutokset hidastivatkin alkuun pääsyä. 94-tytöt eivät olleet enää samoissa treeneissä ja toiseksi valmentajaksi Speden rinnalle tuli Julia Tuomi. Myös 95-syntyneiden pelaajien määrän muokkautumisessa kesti aikansa ennen kuin päädyttiin nykyiseen kokoonpanoon. Hankaluuksia vähensi onneksi 96-tyttöjen kanssa tehty yhteistyö ja kaikki ottelut saatiin pelattua.

Kentällä alku oli kuitenkin vielä hankalaa ja II-divisioonassa tuli kovaa kyytiä parhaimmilla joukkueilta. Treenaus ja pelaaminen säilyi silti koko kauden innokaana osallistujamääristä riippumatta ja syyskausi päätettiin kovaan voittoon Hyvinkäällä sarjan neljänneksi sijoittunutta Hy-Po:a vastaan. Sykin sijoitus oli tyydyttävä eikä kellään ollut syytä vaatia enempää.

Kevätkausikin alkoi peleillä kovia joukkueita vastaan ja kolme ensimmäistä ottelua tappioilla. Jatko onkin jotain lähes käsittämätöntä ja upea osoitus koko joukkueen panostuksesta. Kevään 16 ottelusta takkiin otettiin vain neljästi ja joukkueen palkintokaappiin kilahdi kaksi mitalia kahdesta turnauksesta.

Vaikka menestystä siis tuli niin mitalin kääntöpuolella on kuitenkin tavoitteita niin isoon koriin siirtymisessä kuin myös sen kultamitalin voittamisessa. Kehitys on ollut mahtavaa ja kovan työn takana. Ylpeämpiä valmentajia ei monella joukkueella ole.

Ylärivissä vasemmalta: *Tiiu Nikkilä, Pilvi Villa, Anna Hänninen, Sara Mäkitie, Katariina Nurmela, Veera Ilkka, Venla Salomaa, Sabrina Benemla, Markus Hopiavaara*
 Alarivissä vasemmalta: *Rosa Forsbom, Viola Ilkka, Siiri Wasenius, Tui Hytönen, Sanni Visakko.*

Palkitut pelaajat:

Tytöt -93, *Tiiu Nikkilä ja Pilvi Villa*

Tytöt -94, *Sabrina Benemla ja Venla Salomaa*

Tytöt -93-94

C-tyttöjen joukkueet -93 ja -94 yhdistyivät kauden alussa. Näin saimme kohtuullisen ison harjoitusryhmän kasaan. Molemmat ikäluokat pelasivat omaa aluesarjaansa. Lisäksi kerran viikossa on osa -95 tytöistä käynyt harjoittelemassa nuorempien kanssa.

Tytöt -94 pelasivat syksyn III-divisioonassa, voittaen kaikki ottelut selvästi. Syksyllä pelasimme II-divarissa, jossa vastus oli jo kovempi. Tuloksena oli kohtuullisen tasaisia otteluita ja pari voittoaakin otettiin. Otteiluissa kävi myös -95 tyttöjä pelaamassa ja saamassa näin tuntumaa isoon koriin pelaamisesta. PuHu-turnauksesta tuomisena oli fun-sarjan pronssimitali, joka tuli KaPoa vastaan todellisen trillerin jälkeen yhdellä pisteellä.

Viimalla ja Miinalla -95 joukkueesta vahvistettuna osallistuimme huktikuun lopussa JBT turnaukseen. Alkuserjassa voitimme Ebt:n ja Turun Riennon, tappio tuli OrMylle. Välierässä vielä Visa-Basket oli parempi. Pronssiottelussa vastaan tuli ToPoLa, jolle olimme hävinneet aikaisemmin 40 pisteellä. Tasaisen ekan jakson jälkeen saimme otetta pelistä ja lopulta voitimme 8 pisteellä pronssipelin hienon esityksen jälkeen. Kauden paras peli osui siis hyvään paikkaan.

Tytöt -93 pelasivat koko kauden II-divisioonassa. Syksyllä pelasimme tasaisia otteluita ja pystyimme haastamaan lähes jokaisen joukkueen. Lopputuloksena syksystä oli kaksi voittoa sekä pari tosi tiukkaa tappiota. Alkukaudesta osallistuimme EBT-turnaukseen, jossa peli oli vielä tuntuman hakemista. Kevätpuolella peli ei kulkenut syksyn tahtiin, tuloksena kuitenkin pari voittoa. Toinen turnaus johon osallistuimme oli veli ponteva, josta tuloksena oli neljäs sija.

Kehittymistä on tapahtunut niin taidossa kuin joukkuepelissä. Kovan paineen alaisena pelaamisessa on vielä harjoiteltavaa.

Suurkiitos joukkueenjohtajille Mari Visakolle ja Heidi Nurmelalle hienosti hoidetusta työstä joukkueen hyväksi.

Ylärivissä vasemmalta oikealle: *Tytti Saloniemi, Viivi Apiala, Ella Nuutinen, Varpu Sipilä, Julia Tuomi, Veera Lahtinen*
 Alarivissä vasemmalta oikealle: *Anna Virkkala, Juulia Koskinen, Erika Ritvala, Katariina Kesseli, Juulia Tolsa*
 Puuttuu: *Alisa Konovalova, Essi Wikman, valmentajat Terhi Koski ja Mirjami Rustanius*

Palkittavat pelaajat:
Veera Lahtinen - kauden kehittynein
Varpu Sipilä - uurastaja

B-tytöt

Kaudella b-tyttöjen pelien taso vaihteli laidasta laitaan. SM-karsinnoissa kyyti oli kovaa ja joukkueen tie tyssäsi jo ensimmäisellä kierroksella. Syyskaudella pelattiin alueellista I-divisioonaa, jossa tasaista peleistä ei juuri voittoja herunut.

Pelihuumorin palauttamiseksi keväällä päätettiin laskea rimaa aavistuksen verran ja pelata alueellista II-divisioonaa, jossa joukkue pääsikin vihdoin voittamisen makuun. Lisäksi kaudelle mahtuu vielä kunnioitettavat neljä tumausta, joista odotetuin, eli Ruotsin reissu on vielä edessä. Kauden huippuhetki lienee viime kaudelta tuttuun tapaan kultamitalien nappaaminen Pussihukka- eli Ricoh-turnauksesta, kd:sta puhumattakaan.

Oman ikäluokan pelien lisäksi muutama pelaaja kävi menestyksekkäästi testaamassa taitojaan aikuisten sarjoissa ja oli mukana nostamassa naisten kakkosjoukkuetta ensi kaudeksi korkeampaan divisioonaan.

Valmentajat haluavat kiittää joukkuetta lukuisista hauskoista hetkistä ja toivottaa menestystä jatkossa. Ja tietenkin erityiskiitos Ullalle!

Ylärivissä vasemmalta: *Annika Ritvala, Taru Pöllänen, Venla Väyrynen, Liisa Harju, Annika Laukkanen*

Alarivissä vasemmalta: *valmentaja Tuomas Venhola, Saara Kantokorpi, Vilma Nurmela, Salla Autio, Vilja Achté*

Poissa: *Isa Wikman, Nette Laulajainen*

Palkitut pelaajat:

Taru Pöllänen - Joukkueen äänikuningatar

Saara Kantokorpi - Hiljainen puurtaja

A-tytöt -89-90

A-tytöt lähtivät tavoittelemaan pelillistä kehitystä eteläisen alueen I-divisioonaan. Toissakaudelta palasivat joukkueeseen 1989-syntyneet Annika L. ja Saara sekä uutena vahvistuksena paluun koripallon pariin tehnyt Jenna. Jennan koripallokkipinä leimahti liekkiin kauden edetessä ja Jenna siirtyi isompien haasteiden eteen Pussihukkiin joulutauolla. Joukkue toivottaa hänelle onnea ja menestystä!

Syksyllä joukkue pärjasi mukavasti sarjassa ollen viides, mutta kevätkaudella kaikki syksyn niukat voitot kääntyivät niukoiksi tappioiksi. Kauden päätteeksi joukkue lähtee hakemaan kaunista päätöstä Ruotsista.

Kehitystä on nähty kauden aikana paljon. Joukkue on hiljalleen siirtynyt pelkästä juoksukoriksesta parempaan suuntaan ja kehittänyt huomattavasti kaukoheittovoimaa unohtamatta myöskään pelaajien kehittyneempää pelinlukua. Neljä vuotta sitten 90-syntyneet pelaajat joutuivat tai pääsivät valmennukseen ja nyt on aikalisän tai puoliajan paikka. Osa pelaajista lähtee vaihto-oppilaiksi ulkomaille ja toiset jatkavat Suomessa. Toivottavasti kaikki jaksavat yhtä kaikki jatkaa koripallon parissa! Ikävä teitä tulee.

Ylärivissä vasemmalta: Anna Michelsen, Emma Laine, Anna Sahlan,
 Katja Nissinen, Reetta Väkiparta, Terhi Koski
 Alarivissä vasemmalta: Maiju Niskanen, Suvi Kärkkäinen,
 Hanksi Pirkola, Veera Saari, valmentaja Timo Hyvönen
 Poissa: Riikka Niskanen, Outi Raitila, Heta Kärki

Palkitut pelaajat: N I
 Emma Laine, vuoden pelaaja
 Heta Kärki, vuoden tulokas

Naiset I

Kauden alussa pelaajia oli tarjolla niin runsaasti, että 2-divarin lisäksi päätettiin kasata myös toinen joukkue 4-divariin. Molempien joukkueiden haaveissa oli nousta sarjaporrasta ylemmäksi seuraavaksi kaudeksi.

Ykkösjoukkue pelasi varsin vakuuttavasti Eteläisen alueen sarjassa ja pääsi 1-divarin nousukarsintoihin. Niissä joukkue kukisti mukana olleen 1-divarijoukkueen ja koko karsinnat voittaneen joukkueen. Valitettavasti ajoittain erittäin hyvätkin esitykset karsinnoissa eivät aivan riittäneet sarjanousuun, joka jäi lopulta yhden voiton päähän. Joukkue osoitti kuitenkin omaavansa edellytyksiä pelata menestyksekkäästi 1-divarissa, mikäli se vain selvittäisi vaativan karsintaseulan. Liekö tarvetta hieman kovemmalle kesäharjoittelulle, jotta jaksettaisiin paremmin pelata useampi ottelu samana viikonloppuna?

Ylärivissä vasemmalta: *Elissa Niskanen, Tytti Saloniemi, Kaisa Väkiparta, Salla Tieva, valmentaja Timo Hyvönen*
 Alarivissä vasemmalta: *Juulia Koskinen, Ella Nuutinen, Viivi Apiala*
 Poissa: *Emmi Turanlahti, Mirjami Rustanius, Suvi Raitala, Marjut Mäkinen, Annemari Nyman, Paula Peitola*

Palkitut pelaajat: N II
Mirjami Rustanius, vuoden jenkki vahvistus
Juulia Koskinen, vuoden juniori

Naiset II

Kakkosjoukkue oli sitten kokoelma ykkösjoukkueen lomalta palaavia, sairaalalta kuntoutuvia tai muuten vaan lepovuorolla olevia pelaajia, kokeneita kehäkettuja ja innokkaita junioreita. Ymmärrettävästi peli haki etenkin hyökkäyspäässä yhteistä säveltä, koska joukkueella ei ollut yhteisharjoituksia kauden aikana. Mutta kovalla puolustusasenteella ja hyvällä pelihuumorilla joukkue raivasi tiensä 3-divariin vain yhden tilastotappion kärsineenä.

Ensi kauteen lähdetään jälleen kahden joukkueen voimin ja kakkosjoukkuekin varmaan lisää ohjelmaansa harjoittelun. Toivottavasti silloinkin saadaan nauttia runsaasta pelaajamäärästä ja tietenkin myös koriksen pelaamisesta mukavassa seurassa. Päättyneellä kaudella toiminnassa oli mukana ilahduttavat 23 senioripelaajaa sekä erittäin positiivisesti esiintyneitä junioripelaajia, joiden sisäänajoa aikuiskoripallon saloihin jatketaan ensi kaudella.

Ylärivissä vasemmalta: valmentaja Tuomo Laine, Sakari Saarinen, Tuomas Hynninen, Roni Krpio, Joona Sorsa, valmentaja Tuomas Pelkonen.

Alarivissä vasemmalta: Artturi Ojanen, Patrik Tuokko, Kasper Niemi, Klaus Kulikoff, Eetu Karppinen, Leo Taaniila, Joonatan Mottershead
Puuttuu: Kabir Iovine, Magnus Karlsson, valmentaja Teemu Siitonen

Palkitut pelaajat:
Leo Taaniila ja Klaus Kulikoff

Pojat -97

Pojat aloittivat koripalloharrastuksensa harjoittelemalla kaksi kertaa viikossa ja pelaten 96-poikien III-divisioonassa. Kauden aikana pojat ovat kehittyneet hurjasti ja otteet kentällä rupeavat muistuttamaan jo koripalloa huolimatta siitä, että vastassa on usein ollut vuotta vanhempia pelaajia. Ensi kaudella pojat pääsevät testaamaan taitojaan oman ikäisiä vastaan.

Toivottavasti pojilla riittää intoa ja halua jatkaa hienoa harrastustaan, sillä kasassa on todella hyvä porukka, jolla on mahdollisuus pitää hauskaa kentällä ja kentän ulkopuolella vielä monena tulevana vuonna.

Alarivi vasemmalta: Roy Hinkkanen, Otso Hao, Niko Setälä, Timo Koistinen, Pyry Hinkkanen, Mikko Visakko, Kare Visuri ja Alfred Andersson.

Yläriivi vasemmalta: valmentaja Tomas Luomanmäki, Chrysostom Chukwuma, Jonis Ojanperä, Juuso Koskimaa, Tapani Lehtonen, Leevi Holopainen, Ilmari Toikkanen, Eero Mellanen, Ahmed Mohamud sekä valmentajat Valtteri Vartiainen ja Lauri Niskanen.

Poissa Adiel Lindroos ja Mikko Liuksiala.

Palkitut pelaajat: Chrysostom Chukwuma – Dwayne Wade -palkinto
Mikko Visakko – aktiivinen harjoittelija ja varsinainen ilopilleri
Roy Hinkkanen – joka tilanteessa täysillä mukana

Pojat -96

Poikien toinen pelikausi lähti vauhdikkaasti käyntiin elokuussa. Kahden viikon harjoittelun jälkeen edessä oli EHB-turnausta, johon osallistuimme miltei koko joukkueen voimin. Joukkue oli pysynyt hyvin kasassa viime kaudesta; muutama oli lopettanut, mutta saimme kaksi pelimiestä heti kauden alussa porukkaan mukaan. Harjoitusaktiivisuus on ollut vähintäänkin hyvä, harvoin on tarvinnut harkkoja vetää alle 10:lle pelaajalle.

Joukkue jaettiin sarjapelejä varten jälleen kahteen joukkueeseen: White ja Green. White pelasi ensimmäistä kertaa 1. divarissa ja Green jatkoi 2. divarissa. Kummankin joukkueen pelit menivät läpi kauden loistavasti. Loppusyksystä koko joukkue kehittyi huomasti, ja pelimme näytti aivan erilaiselta kuin kauden alussa. Välillä hävittiin hyvällä pelillä ja voitettiin umpisurkealla esityksellä. Tiukoissa peleissä käännettiin voitoiksi myös jatkoajalla. Kokonaisuutena kummatkin joukkueet voittivat selkeästi yli puolet otteluistaan ja yhä useammat pelaajat pääsivät kokemaan onnistumisia.

Sekä Whiten että Greenin pelaajat ovat myös käyneet auttamassa toista

joukkuetta, jos otteluihin ei ole saatu tarpeeksi pelaajia. Tukea on annettu jopa 95- ja 97-syntyneiden poikien peleissä. Sykki Whiten kauden kruunasi Energia Areenalla järjestettäviin aluefinaaleihin pääsy. Joukkue sijoittui keväällä 1.divarissa toiselle sijalle, joten paikka Final Fourissa oli sillä selvä.

Osallistuimme kauden aikana neljään turnaukseen. Syksyllä EHB:n lisäksi lähdimme pimeään Kouvolaan, jossa järjestettiin Nordea-turnaus. Maaliskuussa joukkue pakkasi jälleen laukkunsa ja lähti Perniöön OP Pikkujätti -turnaukseen. Kärsimme selkeästi pienestä ikäerosta, sillä useimmat vastustajat olivat 95-syntyneitä. Kummatkin joukkueemme tsemppasivat kuitenkin hienosti, ja lisäksi Eero voitti minipoikien kilpasarjan pistekuninkuuden. Toukokuussa osallistuimme vielä Sima-Basketiin Järvenpäässä. Mainittavan arvoista turnauksista on, että kaikkiin osallistui 15-16 pelaajaa.

Mennyt kausi on ollut 96-pojille erittäin onnistunut ja toimintaa täynnä. Olemme nousseet joukkueena uudelle pelilliselle tasolle, josta on tuloksena hyvät sijoitukset alueen sarjoissa ja turnauksissa. Jälleen kerran suuret kiitokset myös joukkueen taustajoukoille, joita ilman tämän tasoinen toiminta ei olisi mahdollista!

Ensi kaudella jatkamme samanlaisella meiningillä, mutta kaikkea uutta on luvassa. Onhan seuraava kausi poikien viimeinen pienellä pallolla ja minikoreihin. Mikäli kehitys jatkuu odotetunlaisena, odottaa joukkuetta kirkas tulevaisuus.

Vasemmalta: *Simo Liesto, Onni Sorsa, Antti Lankinen, Jerry Merilampi, Totti Tyynilä, Pyry Savilahti, Thomas Westerholm*
 Puuttuu: *Robin Lum, Henrik El-Khoury, valmentaja Ari Päivärinta, valmentaja Erkki Päivärinta, valmentaja Ville Nurminen*

Palkitut pelaajat:

Antti Lankinen, Totti Tyynilä ja Onni Sorsa

Pojat -95

Ysivិតosten eli Puumien kausi alkoi shokkiuutisella. Joukkueemme luotopelaajalla Miksulla todettiin elokuussa syöpä. Huoli Miksusta pysäytti meidät kaikki. Kauden aikana Miksu on käynyt läpi useita hoito- ja sairaalajaksoja, mutta me kaikki uskomme, että ensi kaudella hän on taas mukana joukkueen toiminnassa.

Syyskaudella joukkueella ei ollut nimettyä joukkueenjohtajaa, mistä aiheutuneet käytännön ongelmat olivat varmasti osaltaan syynä siihen, että osa pojista joko lopetti koripallon tai vaihtoi seuraa. Tammikuussa monella tapaa penkin alle menneen PuHu-turnauksen jälkeen vanhemmat pitivät kriisikokouksen, jossa valittiin kaksi äitiä puolittamaan joukkueenjohtajan tehtävät. Tämän jälkeen kaikki vanhemmat ovat osallistuneet aktiivisesti joukkueen toimintaan.

Puumilla on ollut kaudella useita valmentajavaihdoksia, joten pitkäjänteiseen harjoitteluun on tullut valitettavia katkoksia. Kevään kuluessa olemme onneksi saaneet apua muiden joukkueiden valmentajilta. Tästä suuri kiitos Jumpalle ja Markukselle! Treeneissä on keskitytty perustaitoihin ja pelinomaisiin harjoituksiin. Kaudella on harjoiteltu kolmesti viikossa.

Pelasimme koko kauden III-divisioonassa. Kevätkauden viimeiset kolme voitettua peliä antoivat pojille paljon itseluottamusta ja uutta puhtia tulevaan kauteen. Pelitaidoissa on keväällä näkynyt selvää kehittymistä.

Nyt joukkueen yhteishenki on erittäin hyvä. Uskomme, että pelaajien ja hätiin tulleiden valmentajien loistava asenne ovat omiaan siivittämään meidät iloisein koripallokoitoksiin myös tulevalle kaudella.

Ylärivissä vasemmalta: *Vertti Niemi, Nino Törnqvist, Jussi Ekola, Markus Suihkonen, Emre Sola, Pauli Putkonen, Pyy Särkilähti*
 Alarivissä vasemmalta: *valmentajat Antti Niskanen, Joonas Liukkonen*

Palkitut pelaajat:
Toni Talasjoki ja Vertti Niemi

C-pojat

Kauden alkaessa joukkueen valmentajaporras koki jälleen hienoisia muutoksia. Kesällä sotimaan lähtenyt, kirjoitushetkellä reserviupseerikursilla urakoiva Alekski Keijonen astui sivuun ja kukoksi tunkiolle marssi puolestaan asevelvollisuutensa lokakuussa loppuun saattanut Antti Niskanen. Apuvalmentajina toimivat jo edelliseltä kaudelta tuttu Julius Autio ja kesän kuumilta valmentajamarkkinoilta pyydystetty Joonas Liukkonen.

Ottelut pyörähtivät käyntiin II-divisioonassa, ja neljän voiton turvin joukkue säilytti kirkkaasti paikkansa sarjassaan. Kevätkaudella tuli kuitenkin lämpimistä talvesta huolimatta lunta tupaan isolla lapiolla.

Ajoittain laimean harjoitusaktiivisuuden ja muutamien hyvinkin vajailla miehistöillä pelattujen otteluiden myötä syksyllä jo mukavaan vauhtiin pääsyt joukkue saalisti kyseenalaisen kunnian miehittämällä divisioonansa jumbosijan. Valopilkkuna mainittakoon kuitenkin Keravan kolli-laumaa vastaan pelattu vierasottelu, jossa vihreäpaidat pakottivat isäntänsä ahtaalle ja miltei voittivat ottelun, vaikka pelasivat puolet ottelusta vajaalla. Todetakoon myös, että syksyllä joukkueiden välinen mittelo päättyi Sykin yhden pisteen murskavoittoon.

Ensi kaudella on edessä siirtyminen B-poikiin ja näin ollen myös ison pallon käyttöön. Tämä tarkoittaa sitä, että kesällä on jo totuteltava uuteen pelivälineeseen ja kenties tehtävä muutama Hynnisen yleisliikekin, jotta sitä palloa sitten jaksaa riittävän rivakasti liikutella.

Toistettakoon siis edellisvuosienkin kausijulkaisuissa muodossa tai toisessa esitetty ohje: Pallot mukaan ja pihalle!

Ylärivissä vasemmalta: *Aku Risku, Nicholas Minoque, Michael Wessman, Roope Rätty, Mikko Hänninen, Antto Oksanen, Matti Karjalainen, Niklas Kiilava*

Alarivissä vasemmalta: *valmentaja Jussi Laine, Julius Eerola, Mert Sola, Tomas Järvinen, Jere Anttila, Tuomo Laine, Keivan Khademi, Stefan Karlsson, valmentaja Iikka Juurinen*

Palkitut pelaajat: *Jere Anttila ja Tomas Järvinen*
molemmille – aktiivinen harjoittelija ja kehittynyt harppauksin yksilönä

B-pojat

Syksy alkoi tuttuun tapaan hieman kohmeessa aurinkoisen ja kuuman kesän jälkeen. Pelaajien määrä oli kuitenkin niin komea, että joka viikko piti linjata erikseen ketkä pääsivät edustamaan viherpaitoja sunnuntai-aamujen taistoihin. Toisilleen uusi tutkapari Laine-Juurinen löysi yhteisen sävelen varsin nopeasti ja päätetimme viedä poikia henkilökohtaisella tasolla eteenpäin, jonka seurauksena odotimme joukkuepelin paranevan loppukautta kohti kevääseen asti.

Pelejä olikin syksyn aikana reilusti ja ne oteltiin läpi varmalla otteella, paria täpärää tappiota lukuunottamatta. Kevät tuli ja muutama pelaaja jäi "pitkälle juomatauolle" joukkueen riveistä, mutta muiden osalta se merkitsi vain tunnelman tiivistymistä. Pojat harjoittelivat reippaalla tahdilla, oli treeneissä sitten 5-12 pelaaja. Tästä on mukava antaa kiitokset jengille. Kevään ottelut toivat mukanaan uuden näköisen B-poikien joukkueen, jonka pelitahti ja pelirytmitys oli parantunut entuudestaan syksyn ajoilta.

Loppujen loppuksi kiipesimme kolmen parhaan joukkueen kastiin III-divisioonassa, eikä yhtään oltaisi ihmetelty vaikka divisioonan herruus olisi ollut sykkivien B-poikien hallussa. Munkkia laitettiin pussiin sellaisella asenteella, että ei voinut valmentajakaan muuta kun fanittaa tuomareita otteluiden edetessä.

Pelaajat kehittivät, joukkue kehittyi, valmentajat yrittivät kehittää tuomareita silloin tällöin ja varmasti jollain asteella, jos se on mahdollista, poikia odottaa entistä kovemmat haasteet taas syksyllä kun uudestsyntyneet valmentajat keksivät taas jotain mahtipontista ja kivaa koriksen parissa.

Ylärivissä vasemmalta: Lauri Niskanen, Eero Sahlberg,
Joonas Liukkonen, Juho Salmio, Atro Andersson, Kasper Eerola
Alarivissä vasemmalta: valmentaja Tuomas Pelkonen, Tuomo Laine,
Juhana Konttinen, Riku Niemi, Nicholas Minogue, Mikko Hänninen
Puuttuu: Keivan Khademi, Timi Kohonen, valmentaja Janne Illman

Palkitut pelaajat:
Joonas Liukkonen ja Lauri Niskanen

A-Pojat

Pojat pelasivat syksyn A-Poikien II-divisioonassa hyvällä menestyksellä kärsien ainoastaan kaksi tappiota vieraspeleissä Karkkilassa ja Porvoossa. Sarjavoiton ansiosta joukkue sai paikan kevääksi I-divisioonassa. I-divisioonassa kyyti oli selkeästi kovempaa ja pelin taso ailahteli todella paljon, etenkin pitkän matkan vieraspeleissä joukkue ei saanut parasta osaamistaan esille.

Kausi päättyy perinteikkäiseen Bravo-turnaukseen Tukholmassa, jonka jälkeen joukkueella on hetki aikaa hengähtää ja miettiä tulevaisuutta. Parin viimeisen A-poikavuoden aikana joukkueella on vielä mahdollisuus tuoda Sykille mainetta ja kunniaa, mutta helppoa se ei tule olemaan.

Ylärivissä vasemmalta: Jaakko Niskanen, Tuomas Pyrhönen,
Erik Lindroos, Antti Kerppola, Akseli Hämäläinen, Kasper Kunnas
Alarivissä vasemmalta: Iiro Hämäläinen, Jussi Laine, Aleks Keijonen,
Kim Salmirinne, Janne Sivenius
Puuttuvat: Lauri Niskanen, Antti Pelli, Valtteri Vartiainen

Palkitut pelaajat:

Erik Lindroos – Sitkeä taistelija

Iiro Hämäläinen – Vuoden tulokas

Sykki Hunks

Hunksien toinen kausi oli ensimmäisestä ottelusta alkaen jännitystä täynnä. Heti kauden alettua kävi selväksi, että noususta vitosdivariin saisi taistella täysin voimin; lohossamme oli useita nälkäisiä joukkueita, joilla oli sama tavoite kuin meillä. Syyskaudella tehoja löytyi kuitenkin sen verran hyvin, että selvitimme tiemme nousulohkoon kevätkaudelle.

Joulun aika vietettiin rauhaisesti mielikuvaharjoitusten parissa. Reilun tauon jälkeen syyskaudella kylvetty voiton siemen oli itänyt riittävästi, ja alkoi tuottaa tulosta. Keväällä kymmenen joukkueen lohossa voitimme peräti kahdeksan kertaa, sijoittuen mahtavasti lohkokakkoseksi. Joukkue päätti kautensa viiteen peräkkäiseen voittoon, joista mainittakoon erityisesti Hunks-Keppi-ottelu, joka päättyi kotijoukkueen huimaan 172-30 voittoon.

Summa summarum, kauden alussa määrittelemämme tavoite nousun suhteen tuli täytettyä. Mutta tätäkin enemmän allekirjoittanutta riemastuttaa Hunksien hyvä joukkuehenki sekä silmännähtävä peli-ilo kentällä. Jokainen meistä nauttii pelaamisesta, ja tähän toimintamme tulee jatkossakin pyrkimään.

Menestyksekkäs kautemme perustuu ennen kaikkea tasapainoon kilpailullisuuden ja yhdessäolon välillä. Kyseiseen reseptiin tulemme jatkossakin luottamaan. Hunks kiittää avuliaita toimitsijoitamme ja katsojia, jotka läsnäolollaan mahdollistivat ainutlaatuisen tunnelman niin koti- kuin vierasotteluissammekin!

Seniors

Sykin miesten edustusjoukkue, maineikas Seniors (lausutaan Senaioreiders) jyräsi likimain voitosta voittoon toisella perättäisellä kaudellaan aluemestaruussarjana tunnetussa eteläisessä 2. divisioonassa. Kevätkaudella joukkue voitti 12 ottelustaan kahdeksan ja sijoittui tasaisessa sarjassa lopulta neljänneksi voittosuhteella 12-10. Kevään nousukarsintoihin olisi tarjoutunut mahdollisuus, mutta Seniors päätti syystä tai toisesta kieltäytyä kunniaista.

Hurtia huumoria kaikessa toiminnassaan painottava poppoo vahvistui huomattavasti viime suvena, kun entinen miesten maajoukkuepelaaja Timo Parviainen teki paluun kasvattajaseuransa riveihin. Päävalmentajan viittaa kauden kuluessa heilutti ansiokkaasti Juha-Matti "Makinen" Kaminen, kun entinen pelaaja-valmentaja Erkki Näsäkkälä oli aiemmin värvätty ulkomaille työtehtäviin. Samaten jengin kummisedän Timo Hyvösen luotsaamana Seniors otti useita tärkeitä sarjapisteitä.

Yhtenä kauden merkittävimmistä kohokohdista, Antti Tuomaisen teoksen ohella, on mainittava "Benkku" Penttisen oma kori loukkaantumisten rasittaman syyskauden murskavoitossa Kori-80:ta vastaan. Joukkueen miltei spartalaisen tsempin ruumillistuma upotti summerin soidessa tyylipuhtaasti vastustajien puolesta kahden pisteen arvoisen hyppyheiton osoittaen näin esimerkillistä urheiluhenkkeä.

Pääsymaksut tiettyihin vierasotteluihin ovat herättäneet kummatusta ja debaattia inflaatiosta, mutta toistaiseksi kukaan pelaajistosta ei ole epähuomiossa pulittanut "viittä egee".

Faneja oli läpi kauden kotiotteluissa SYK Memorial Coliseum in lehtereillä jälleen kiitettävästi. Räiskyvän nimekkäästä kokoonpanosta huolimatta teknisiä virheitä puhallettiin kauden aikana lähinnä harjoituksissa. Tosin niitä vihellettiin poikkeuksetta useampia samanaikaisesti.

Vuoden palkittavat: Maunu Anhava ja Lauri Arte.

Vanhemmat

Ylärivissä vasemmalta: *Kaitsu, Tapsa, Ilkka, Leo, Raija, Heidi ja Sakke.*
Alarivissä vasemmalta: *Mari, Pekka, Heidi ja Lasse.*

Sykki -71

Nikolas Brabete Letmathe, Kevin Boll, Timo Hyvönen, Jonne Kuusisto, Ilkka Lariola, Alekski Neuvonen, Tuomas Raitila, Lasse Saarinen, Alekski Seppä, Sulevi Seppälä, Janne Stude ja Lauri Tevilin.
Palkitut pelaajat: Jonne Kuusisto ja Alekski Seppä

Joukkueenjohtajat

Pekka Eerola, A-pojat

Oli hieno havaita, että taidollisesti pojat olivat monesti samalla tasolla kuin vastustajat. Toivotavasti pojat jaksavat jatkaa koripallon pelaamista tulevinakin vuosina, vaikka pientä tsemppin puuttumista oli havaittavissa kuluneena kautella joissakin peleissä sekä treeneihin osallistumisaktiivisuudessa oli välillä toivomisen varaa.

Ulla Huovinen, B-tytöt

Joukkue muuttaa muotoaan ja valmentajat vaihtuvat, mutta yksi on ja pysyy: olen ollut porukan joukkueenjohtaja jo vuodesta 2000.

Antti Niskanen, C-pojat

Toimin siis kuluneella kautella sekä C-poikien päävalmentajana että joukkueenjohtajana. Omaa peliuraani jatkoin jo viidettä kautta Sykin miesten edustusjoukkueessa Seniorsissa. Elämäni vajaan 21 vuodesta olen pelannut Sykissä 12, valmentanut niin ikään Sykissä seitsemän, käynyt SYK:ta 10 ja opiskellut TKK:lla yhden. Jumpaksi minua on kutsuttu noin 19 vuoden ajan. Tämä taiteilijanimeni lieneekin tämän julkaisun armoitetuille lukijoille oikeaa nimeäni tutumpi, oikeastaan oman joukkueeni valmentajakaan ei muistanut oikeaa nimeäni pöytäkirjaa päättäneellä kautella täyttäessään. Mahdollisimman lyhyesti itseäni kuvaailisin oksymoronia lähentelevällä luonnehdinnalla laiska perfektionisti.

Jaakko Niskanen alias Jaska, Hunks

Onko se Larzza? Ei. Onko se Jumppa? Ei. Ja jäljelle jää: Minä, eli Jaska. Olen toiminut Hunksin joukkueenjohtajana sen perustamisesta lähtien (2005), nauttien suuresti saavuttamastani valta-asehasta. Siviilissä olen toisen vuosiasteen kylteri Helsingin Kauppakorkeakoulusta, pääaineenani rahoitus. Vapaa-aikaani vietän koripallon lisäksi myös golfin par'issa. Oikein valoisa kevättä ja touhukasta kesän odotusta itse kullekin!

Heidi Nurmela, Tytöt -93

Pienen joukkueen kanssa ollut haastavaa, ja yhteistyötä Marin kanssa (T94) on tarvittu, ja se on sujunut erinomaisesti. Yhdessä riemuttiin huhtikuun lopussa Turussa, kun 94-tytöt voittivat pronssia JBT-turmauksessa. Oma tyttö pelannut molemmissa sarjoissa, ja aikaa on mennyt paljon peleihin tällä kautella, mutta onneksi aikaa on jäänyt myös vanhempien korikseen, ja muuhun urheiluun. Vanhempi tytär vielä menossa toukuussa A-tyttöjen kanssa Bravoon, Ruotsiin.

Sari Pohjonen ja Leena Tyynilä, Pojat -95

Meillä kummallakaan ei ole koripallotaustaa, joten jojon ja toimitsijoiden tehtäviä on opeteltu osittain kantapään kautta. Tällä hetkellä edes pöytäkirjan pitäminen pistelaskuineen ei tunnu aivan ylivoimaiselta tehtävältä, vaikka täytyy rehellisyyden nimissä myöntää, että punaisten ketsuppipullojen arvoitus on vieläkin osin ratkaisematta. Puhumattakaan Sykin kellosta, jonka

oikutteleva logiikka ei ole meille vielä auennut. Myös salivuorojen ja tuomarien metsästyksen tutustuttanut meidät aivan uuteen maailmaan.

Ilman vanhojen sykkikonkarien kärsivällisiä neuvoja meillä olisi ollut pallo useamman kerran hukassa, kaikille auttaneille isot kiitokset. Olemme myös saaneet tuta, että ilman sähköpostia ja kimpakyytejä tästä urakasta ei olisi tullut mitään. Ensi hämmennyksen jälkeen jojon homma on osoittautunut hauska tavaksi oppia tuntemaan paremmin sekä pelaajia että muita vanhempia. Olemme jo innolla tutustuneet ensi syksyn turnaustarjontaan. Kenties näemme syyskuussa Västerortissa tai ehkä kuitenkin aloitamme jostakin kotimaan koitoksesta. Kotipalloliitto on valinnut Pojat -95 sarjan vuoden joukkueenjohtajaksi Sarin!

Mari Visakko, Tytöt -94

Nurmelan Heidin kanssa jojo-yhteistyö sujuu. Yhteistyötä tarvitaankin, koska 94-tyttöjä on vain 6. Kunnialla on kuitenkin selvitty tästäkin kaudesta. Tällä kautella oma pelaaminen on jäänyt perjantai-illan vanhempien korisvuorolle. Ensi kaudelle toiveissa on löytää taas enemmän aikaa aikaa omiin peleihin, ehkä jojo-puuhien jäädessä vähemmälle...

Mari valittiin vuoden joukkueenjohtajaksi Sykissä! Joukkueenjohtajina ovat toimineet lisäksi:

Timo Hyvönen - Naiset I ja II

Simo Järvinen - B-pojat

Terhi Punto-Niskanen - Tytöt -96

Erkki Päivärinta - A-pojat -88-89

Sykkipersoonaa in flashligt

Valokeilassa Timo Hyvönen

Seuratessaan Sykin eri joukkueiden otteluita sen kotihallissa, katso-
mossa näkee usein hil-
jaa myhäilevän, pitkän
linjan korisvaikuttaja
Timo Hyvösen.

Hän on ollut muka-
na seuran toiminnassa
jo monen koripallosu-
kupolven ajan. Timo ja
Sykki ry. ovat lukeneet samoja laturia neljännes-
vuosisadan verran.

Alku oli hänenkin osaltaan varsin perinteinen.
"SYK:n aloittavien luokkien värväystoiminta tuotti
tulosta. Varmaankin puolet oman luokkatasoni po-
jista pelasi koripalloa ainakin jonkin aikaa."

"Koulussa (SYK) koris oli tuolloin arvossaan,
ja koulun joukkueen riveissä oli mestaruussar-
jassakin pelaavia kavereita. Sali olikin aina täynnä,
kun pelattiin koulumatseja", Hyvösen muistelee.

Intoa on riittänyt jo neljännesvuosisata

Vaikka Hyvönen istuu seuran hallituksessa ja pitää
edelleen pelituntumaansa yllä Sykki-71:n riveissä,
nykypolvet tuntevat hänet erityisesti valmentajana.

Kahteenkymmeneenviiteen valmennusvuoteen
mahtuu erilaisia joukkueita ja ikäluokkia. Timon
valmennuksellinen kädenjälki on näkynyt mm. 72-
75/76- sekä 83/84 -ikäluokissa ja varsinkin nykyi-

sin naisten joukkueissa. Seura on lähes aina ollut
Sykki, yhden kauden ajan B-poikien SM-sarjassa
yhteistyöjoukkue SykkiPantterit.

"Valmennustouhut lähtivät aikoinaan liikkeel-
le, kun -72 syntyneet pojat halusivat oman joukkue-
en vanhempina minipoikina. Mikroina homma ei
jostain syystä ollut lähtenyt käyntiin", Hyvönen ker-
too.

"Pojat olivat kyllä innokkaita saatuaamme jouk-
kueen kasattua kevätkaudeksi. Koska kaikki sali-
vuorot oli jo jaettu, treenasimme aamuisin ennen
koulun alkua".

Perusoppi on saatu omasta seurasta, koulutus ja kurssit laventavat näkemyksiä

Hyvösellä ei ole mitään suoranaisia valmentaja-
esikuvia, vaikkakin omat junioriaikojen koutsit ovat
luoneet vankan pohjan hänen käsitykseensä
valmentamisesta.

Lisäksi hän on kerännyt oppia ja näkemyksiä
erilaisista valmentajakoulutuksista ja -klinikoilta.

"Niiden annista ja siellä tapaamilta muilta val-
mentajilta saa aina vaikutteita. Kun olin Saksassa
kesätöissä, kävin sielläkin paikallisen valmentaja-
kurssin"; hän toteaa.

"Sykissä on aina luotettu valmentamisessa aika
paljon omiin kasvatteihin. "Sitä kautta on tähänkin
touhuun muodostunut jonkinasteinen sykkiläinen jat-
kuvuus, joten enköhän kuulu tälläkin tavalla jouk-
koon."

Hyvönen on nähnyt Sykissä vuosien varrella
palavasieluisia valmentajia. Seurasta on kasvanut
neljä käskyttäjää mestaruussarjajoukkueisiin.

"Vaikka perusta onkin kunnossa, kyllä meidän-
kin resursseillamme pitäisi pystyä saamaan aikaisek-
si parempaa menestystä sarjoissa ja yksilötasolla",
Hyvönen sanoo.

"Tarvitaan johdonmukaista ja tavoitteellista har-
joittelua, sitä että pelkän salille tulemisen sijasta yri-
tettäisiin määrätietoisesti saada kehitystä aikaan."

Oma kesäharjoittelu vie eteenpäin

Pelaajamateriaalin rajallisuudesta huolimatta, Syk-
ki on onnistunut jalostamaan silloin tällöin pelaajia
korkeimmille sarjatasoille saakka. Timon toiveissa
on nähdä muutaman vuoden tauon jälkeen sykkiläisiä
joukkueita myös junioreiden SM-sarjoissa.

Hyvönen muistuttaa, että tullakseen hyväksi pe-
laajaksi pitää muistaa harjoitella myös varsinaisen
pelikauden ulkopuolella.

"Nuorten pitää treenata kesäaikana monipuoli-
sesti sekä fysiikkaa että lajitaitoja", Hyvönen heit-
tää lopuksi teesinomaisesti.

(SN)

Timo valittiin Sykissä vuoden valmentajaksi!

Vasemmalta Tiina, Tomppa, Raija, Tessa, Kai, Hanna, Terhi ja Mikko.
Kuvasta puuttuvat Markus ja Timo

Hallitus

Kai Ritvala "Kaitsu", puheenjohtaja

Olen 50-vuotias lakimies ja toimin hallituksessa nyt toista vuotta. Ensimmäisen vuoden olin sihteerinä ja nyt yritän täyttää Maaretin jättämän ison aukon puheenjohtajana. Sykin toimintaan tulin mukaan n. 5 vuotta sitten, kun tyttäreni Kulka ja Erika aloittivat Sykissä.

Pelasin korista junnuna ToPossa. Treenejä oli vain 1 tunti viikossa. Tuolloin vain parhaat pelasivat ja vaihtopenkki tuli minulle turhankin tuksi. 17-vuotiaana siirryin kestävyysjuoksuun ja paras sijoitukseni oli 7. A-poikien SM-kisoissa 3.000 metrillä. Korista olen pelannut uudelleen pian

30 vuotta joka sunnuntai kavereidan kanssa MYK:llä. Olen myös käynyt Sykin vanhenpain-koriksessa.

Vaikka olenkin vanha munkkalainen ja topolainen, on Sykki minulle ykkösseura nykyään. Sykissä on mielestäni hyvä ja terve henki ja olen halukas osaltani tekemään työtä seuran edelleen kehittämiseksi.

Raija Koskinen, sihteeri

Olen mukana seuran toiminnassa hallituksen jäsenenä. Hallitustyö on ollut minulle sopiva vapaaehtoistyön muoto. Tänä vuonna toimin hallituksen sihteerinä ja seuraan turnauskulumen maksuja ja tilityksiä. Muut rahastonhoitajan tehtävät, joita hoidin viime vuosina on nyt siirtynyt muille vastuunhenkilöille.

Tyttäreni Julia pelaa T91/92 -joukkueessa ja olen iloinen, että se joukkue on pysynyt yhdessä niin monta vuotta. Itse pelailin edelleen Sykin vanhempien korisjengissä. Olen myös siitä iloinen, että meidän vanhusten korisjengi on vakiinnuttanut asemansa seuran toiminnassa ja porukkaa riittää joka perjantai pelaamaan. Yritän pyristellä joukon mukana – toivottavasti on mahdollisuus pelata vielä monta vuotta!

Mikko Penttilä, varapuheenjohtaja

Tulokaskausi hallituksessa on nyt takana ja katseet suunnattu jo tiukasti kohti tulevaisuutta. Hallitustyö jatkuu minun osaltani sillä muutoksella, että olen saanut nuorimman jäsenen viitan siirtää eteenpäin ja tämän senioriteetin myötä lihaisille harteilleni on laskettu myös varapuheenjohtajan roolin tuoma vastuu. Meillä on mielestäni tänä vuonna koossa hieno porukka ja saamme varmasti hyviä asioita aikaiseksi tämän hienon seuran hyväksi. Hyvää kesää kaikille!"

Markus Hopiavaara, valmennuspäällikkö
Ikää 36 vuotta. Valmennuspäällikkönä toimin toista vuotta. Valmentajana idealisti ja uuden kehittäjä, joka uskoo vakaasti lasten liikunnan monipuolisiin mahdollisuuksiin. Jatkuva opiskelija ja halua on olla kokoajan ajan hermolla koripalloasioissa ja lasten liikunnan asioista. Siitä todisteena valmistunut Vierumäeltä lasten liikunnan ammattitutkinnolta v.2006.

Terhi Koski, rahastonhoitaja

Oon monessa mukana ja niin kovin huono sanomaan ei. Niinpä heikkona hetkenä erehdyin luulemaan että omalta pelaamiselta, b-tyttöjen valmentamiselta ja tuomaroimiselta jää vielä aikaa, ja nyt siis kuulun hallitukseen rahastonhoitajana. Lempiväri on vihreä (!) ja lempilausahdus: "ei se oo niin justuinsa".

Timo Hyvönen

Mukana seuran toiminnassa niin valmentajana, pelaajana kuin johtokunnan jäsenenä. Valtaosan vapaa-ajasta vie talvisin koripallo ja kesäisin golf.

Haluaisin saada seuran toiminnan takaisin tasolle, missä joka vuosi olisi vähintään yksi junnujen SM-sarjatason joukkue. Määrätietoisella pelaajien kehittämisellä tähän tulisi olla resursseja.

Tomas Luomanmäki

Hei! Nimeni on "Tomppa" ja ikää on mittarissa 20-vuotta. Olen hallituksen tuorein ja nuorin jäsen. Toimin 96-poiikien joukkueen päävalmentajana toista kautta. Taustalta löytyy 10 vuotta pelaajana ja kolme vuotta valmentajana Sykki ry:ssä. Koriksen ulkopuolellakin toimin erilaisissa työtehtävissä mm. lasten parissa. Seuramme hallituksessa pyrin ajamaan erityisesti valmentajien etuja, ja tuomaan uudenlaisia näkemyksiä seuratasolla.

Tessa Palkama

Olen helsinkiläinen lastenlääkäri ja hallituksessa ensimmäistä vuotta. Olen ollut Sykin toiminnassa mukana sen perustamisesta lähtien, kun siirryin muiden Panterien junnujen mukana uuteen korisseura Sykkiin -76, missä pelasin kouluajojen loppuun. Emme SM-tasolla olleet kovin menestyksekkäitä, mutta huippuhetkenä jäi mieleen Terveet Ympyrät-kisan toinen sija, hävisimme niukasti muistaakseni Kotkalle. Valmensin myös kahta tyttöjoukkuetta. PITKÄN tauon jälkeen palasin pomppupallon pariin 3 v sitten Viikissä biologien seniorikoripallossa, koris on edelleen kivaa! Sykin toimintaan tulin uudestaan mukaan poikani aloitettua 97-pojissa viime syksynä.

Tiina Sandberg

Sykistä ja sykkiläisistä on tullut parissa vuodessa tuttuja. Tunnistan yhä useamman ulkonäöltä ja moikkaankin monia. Oma 'peliurani' jatkuu ei sykkiläisenä, mutta lasteni ja hallituksen ja vanhempien koriksen myötä vähintäänkin puolet minusta jo muuttunut sykkiläiseksi.

Hallituksessa hoidan mm. Sykki-julkaisun Saken perintönä, Hannan apuna peliasuja ja yhteistuumin Hannan kanssa joukkueen johtajien ryhmää.

P96-joukkueenjohtajana olen toista kautta. Asiat hoituvat yhä rimaa hipoen ja viime tipassa, mutta onneksi valmentajat jaksavat hoitavaa ison osan perustiedotuksesta. Muitakaan halukkaita hommaan ei ole ilmaantunut...

Hanna Toikkanen

Olen ensimmäistä kautta hallituksessa. Toimintaani kuuluvat asusteet ja joukkuejohtotoiminta yhdessä Tiinan. Koripallotoimintaan toivat minut mukaan lapseni Maria (T95), hän on pelannut 3 vuotta SYKKI:ssä, ja Ilmari (P96), hän aloitti pelaamisensa Pohjois-Haagan koripallokoulussa, itse olen pelannut viimeksi koripalloa lukion liikuntatunneilla. Minut tavoittaa parhaiten kentän laidalta kannustamassa Sykkiläisiä nuoria pelaajia.

Sykki ry:n talous

Seuran talous on hyvässä mallissa ja hyvässä hoidossa. Seuran hallitus valvoo jatkuvasti taloudellista tilannetta ja pitää tiukkaa kuria tulojen ja menojen kontrolloinnissa. Seuran tarkoituksena ei ole tuottaa voittoa, mutta toiminnan on oltava siten kannattavaa, että seura voi toimia myös pitemmällä tähtäyksellä. Tilanne on tällä hetkellä vakaa. Periaatteena on myös ollut toiminnan läpinäkyvyys ja oikeudenmukaisuus, missä asiassa seura on onnistunut viime vuosina erinomaisesti. Paperit ovat kunnossa ja milloin tahansa tarkistettavissa.

Kausimaksut on suurin tulolähde. Ne yhdessä kaupungin ja muiden avustusten ja sponsorituen kanssa kattavat seuran menot. Jäsenmäärä on tällä hetkellä 266 ja se on kasvamaan päin. Koriskoululaisten joukosta on tarkoitus saada aina runsaasti uusia pelaajia perustettaviin uusiin joukkueisiin. Vain sillä tavalla takaamme jäsenmäärän pysymisen samalla tasolla ja jopa kasvamisen. Kausimaksut on pyritty pitämään kohtuullisena, jotta kynnys harrastuksen aloittamiseen on matala ja mutkaton.

Aikaisempina vuosina kausimaksujen perintä on ollut ongelmallista. Jatkuva karhuaminen on raskasta ja turhauttavaa. Tilanne on nyt saatu paremmalle mallille ja jäsenmaksut on saatu

kerättyä aikaisempaa nopeammin. Seuran nettisivuilla on julkaistu maksaneiden pelaajien nimet, jotka saavat pelata otteluissa. Joukkuejohtajat ja valmentajat osallistuvat valvontaan. Jos perustellusta syystä kausimaksun kanssa on ongelmia, voi hallitus myöntää vapautuksen maksuista. Seuran periaate on, että kaikille nuorille tarjotaan mahdollisuus tähän harrastukseen nuoresta riippumattomista syistä.

Kausimaksujen lisäksi seura saa Helsingin kaupungilta avustusta anomuksen mukaan. Tämä on aivan keskeinen tulolähde. Iloksemme Helsingin Suomalaisen Yhteiskoulun vanhempienyhdistys on perinteisesti avustanut myös seuran toimintaa.

Suurimmat menoerät ovat salivuokrat, valmennuspalkkiot, tuomarimaksut ja peliasut. Salivuokrista tulee huomattavia sakkomaksuja, jos vuoro jää käyttämättä tai kuittaamatta koulun päiväkirjaan. Näitä tapahtuu valitettavasti edelleen. Yritämme tältä osin tehostaa toimintaa ja valistaa valmentajia äärimmäiseen tarkkuuteen ja vastuunottamiseen tässä asiassa. Peliasuja pyritään kierrättämään ja kontrolloidusti hankkimaan uusia. Hallitus valmistelee parhaillaan uutta linjausta peliasuista.

Seuralla ei ole päätoimisia työntekijöitä. Palkkaa tai korvausta maksetaan valmentajille, valmennuspäällikölle ja kirjanpitäjälle. Muut työt hoidetaan vapaaehtoisvoimin. Hallitus-työskentely on myös vapaaehtoistyötä.

Seura osallistuu myös turnaukskuluihin. Turnauksiin varataan rahaa siten, että kaikilla joukkueilla on halutessaan mahdollisuus osallistua kahteen turnaukseen pelivuoden aikana. Turnauksiin osallistuminen on tärkeää joukkueen yhteishengen luomiseksi ja pelitaitojen kartuttamisessa. Ulkomaan turnauksiin on myös osallistuttu joukkueiden ja vanhempien aktiivisuuden puitteissa. Seura on osallistunut kuluihin tapauskohtaisesti erillisten anomusten mukaan.

Talousarvio vuodelle 2007 noudattelee pääsääntöisesti vuoden 2006 toteutumaa.

HALLITUS

Vanha puheenjohtaja väistyy

Tulin puheenjohtajaksi suunnittelemaan. Olin mennyt mukaan uuteen hallitukseen, ja luonteeni mukaisesti olin ajatellut rauhassa perehtyä ja opetella asioita. Jouduin kuitenkin tilanteeseen, jossa yllättäen kukaan ei halunnut olla puheenjohtaja. Katsoimme toisiamme kiusaantuneesti. Jälleen luonteeni mukaisesti otin sitten puheenjohtajuuden vastaan, jotta pattitilanteesta olisi selvitty. Ajattelin, että kai puheenjohtajuus on homma siinä missä muutkin. Alku oli kuitenkin aika työläs, koska oli sitä ja tätä opeteltavana, niin seuran omista asioista kuin järjestötoiminnastakin. En myöskään halunnut tehdä asioita rutiineja toistaen, vaan omalla tavallani.

Seuraavan kauden (2003-2004) alussa aloimme tehdä seuran laatutyötä. Määrittelimme arvot ja 1.0 version laatukäsikirjasta. Laatukäsikirja oli tarkoitus laittaa verkkoon, jossa se olisi ollut kaikkien päivitettävissä, mutta tekniikka ei antanut myöden. Ehkä vielä joskus?

Syksyllä 2004 Panu Pokkinen tuli seuraamme ja vei koripallokoulutoiminnan aivan uudelle tasolle. Vaikka Panu ei olekaan enää toimintaa vetämässä, on onneksi löytynyt uusia hyviä vetäjiä. Koripallokoulut ovat todella

tärkeä osa seuratoimintaa, varsinkin, kun Sykin viralliset joukkueet aloittavat vasta peruskoulun kolmannelta luokalta. Samana syksynä teimme myös paljon muita rekrytointitoimenpiteitä uusien pelaajien saamiseksi seuraan.

Syksy 2005 oli hieno, koska saimme seuraan kauan kaivatun puolipäiväisen valmennuspäällikön (Markus Hopiavaara). Markus on tehnyt valtavasti työtä valmennustoiminnan systematisoimiseksi ja kehittämiseksi ja myös valmentajien kasvattamiseksi. Tällä kaudella myös uudistimme säännöt.

Viime keväänä olikin sitten Sykin 30-vuotisjuhlat, jotka toivottavasti vielä muistatte. Syksyllä 2006 hallitus päätti tehdä stopin maksamattomille kausimaksuille, ja määritteli "lain", jonka mukaan vain kausimaksun maksaneet saavat pelata. Strategia on osoittautunut menestyksekkääksi ja sitä varmasti tullaan jatkamaan.

Ikävimmät muistot taitavat olla heti ensimmäiseltä kaudelta. Silloin seuralla oli todellinen kassakriisi, mutta vielä ikävämpää oli erään valmentajan hermostuminen, mikä johti erittäin luopaavan joukkueen hajoamiseen.

Ikävää on välillä ollut myös oma riittämättömyys. Aikaa ei aina ole jäänyt riittävästi päivätyön, opiskelun ja perheen lisäksi. Puheenjohtajan(kin) työtä voisi todella tehdä täysipäiväisesti, ja silti jäisi paljon tekemättä. Tärke-

ää onkin osata suhtautua vapaaehtoistyöhön riittävän tosissaan, muttei kuitenkaan yöunia menettäen.

Mukavaa on ollut nähdä seuran jäsenmäärän kasvavan ja valmennustyön kehittyvän. Ja mukavaa on nähdä uusien voimien tulevan mukaan vapaaehtoistyöhön eri rooleissa. Hyvää tuulta ja jonkin verran myös kuntoa on tullut jo legendaarisiksi muodostuneesta vanhempainkoriksesta. Ja kotiluolan pelejä on aina ollut mukava mennä katsomaan. Antoisinta hallitustyöskentelyssä on ehkä kuitenkin ollut tutustuminen upeisiin ihmisiin.

Vaikka jätän hallituksen, en kuitenkaan jätä seuraa, vaan aion edelleen notkua nurkissa ja olla jollain lailla hyödyksi. Olen myös tällä hetkellä innostunut psyykkisestä valmennuksesta, ja haluaisin ensi syksystä lähtien mm. pitää työn ohjausta valmentajille.

Toivotan uudelle hallituksella ja erityisesti sen puheenjohtajalle Kai Ritvalle menestystä. Jos usko alkaa loppua, kannattaa palata alkuasetelmaan ja miettiä, miksi tätä työtä tekee. Vastaus ja palkinto työstä saadaan viimeistään silloin, kun salilla näkee junnujen iloisia kasvvoja ja on mukana todistamassa huimia kasvutarinoita.

Maaret Punto

Sarana narisee

Vanhoina aikoina, hieman muinaisten roomalais-
ten jälkeen, Suomi toimi pitkälti talkoilla. Yhdes-
sä tekeminen yhteisen hyvän puolesta oli
keinomme pärjätä kovissa olosuhteissa.

Urheiluseurat syntyivät ja lähtivät kehitty-
mään tuosta ajattelutavasta. Samanmieliset ihmi-
set kerääntyivät yhteen ja järjestivät asiat kun-
toon.

Suomi onkin tästä kuuluisa. Erilaiset arvo-
kiset aina olympialaisia (minäs vuonna Helsin-
gin olympialaiset olivatkaan, muistatko?) ja mm.
hiihdon, jääkiekon sekä yleisurheilun maail-
manmestaruuskisoja myöten ovat aina saaneet
järjestelyjensä puolesta huippuarvosanan.

Tuntuu, että maailma on muuttunut. Sykinkin
alkuvuodet sujuivat mukavasti, kun aina löytyi
vapaaehtoisia tekemään yhtä sun toista seuran
puolesta. Nykyisin homma on paljon totisempaa,
eikä juuri kukaan viitsi lähteä esimerkiksi toimit-
sijaksi. Peleissäkään ei näe läheskään niin paljon
katsojia kuin toivoisi.

Itse olen tässä suhteessa toista maata. Koska
pelitaitoni häikäisevät vain itseni, olen osallistu-
nut monella muulla tavalla.

Vaikka olen taatusti porukan laiskemmasta
päästä (kysykää keneltä vain), olen tähän mennes-
sä silti ehtinyt tehdä kaikenlaista tässä seurassa.

Olen edelleen ahkera harrastaja vanhempien
vuorolla, ja perunut aika monta houkuttelevaakin
menoja perjantai- illalta vain päästäkseni pelaa-
maan.

Sen lisäksi toimin useamman vuoden seuran
varapuheenjohtajana. Olen kasannut pari Sykki-
julkaisua, tehnyt jäsenten ja vanhempien palaute-
tutkimuksia, ollut kauden avajaisissa ja päättäjai-
sissa erilaisissa tehtävissä, osallistunut toimitsija-
kurssille, toiminut otteluissa pääkellon pitäjänä,
käynyt teippauskurssin (ja sen jälkeen teipannut
yhdessä peukalon, kaikki meni hienosti), kuljetta-
nut pelaajia sinne tänne eri puolella Suomea, ha-
kenut Porvooseen unohtuneet kengät takaisin ko-
tiin, kannustanut monien joukkueiden peleissä,
sijoittanut mojavon summan seuran puhvetin kah-
viin ja pullaan sekä ollut kerran valmentajanakin,
A-tyttöjen 1. divisioonan pelissä.

Onneksi Pölläsen Taru oli juuri silloin vähän
loukannut itseään, eikä voinut pelata. Koutsattiin
homma yhdessä ja ihan hyvin se meni.

Tuo yhdessä tekeminen muuten yhdistää
kaikkia noita juttuja, joissa olen ollut mukana.
Koskaan en ole jäänyt yksin ja noviisina olen aina
voinut kysyä niitä kuuluisia tyhmiä kysymyksiä.
Joka kerta on tullut viisas vastaus ystävällisesti
ja kärsivällisesti.

Yrittäkää vanhemmat innostua mukaan!
Kaikkia tarvitaan ja kaikilla on varmasti annetta-
vaa! Kun asioihin pääsee vähän sisään, homma
alkaa kulkea mukavasti ja saa uusia ystäviäkin.

Pelaajat, menkää kaikille kurseille, mietti-
kää valmennushommia, olkaa toimitsijoita
toistenne matseissa, hommatkaa tuomarikortteja
ja käykää kannustamassa toisianne otteluissa.
Pelaaminen on koripallon suola, mutta varsinkin
vähän vanhempana nautitte näistä muista asiois-
ta ihan yhtä paljon.

Yksi juttu pitää vielä mainita. Voittaminen
tuntuu olevan joissakin seuroissa vähän turhan-
kin tärkeä tavoite yllättävän pienten lasten pelei-
sä. Kakkos- tai kolmosdivarin matseihin rahda-
taan pelaajia seuran ykkösdivarijoukkueen riveis-
tä, jotta syyskauden nöyryyttävä tappio Sykille
tulisi varmasti kuitatuksi.

94-tytöille pronssia JBT:ssä Turussa 29.4.07

Tiedän semmoisenkin valmentajan, joka tavoitteli noin kolmasluokkalaisten kokoisten tyttöjen pelissä voittoa oikein kunnolla. Tämä nimeltä mainitsematon valmentajavelho, varsinkin Kettu, käski oman joukkueensa pelaajan rikkoa tahallaan vastustajaa, ihan kuin isojen miesten peleissä tehdään.

Tyttö otti valmentajansa ohjeen niin kirjaimellisesti, että vastapuolen pelaaja pamahti oikein kunnolla päin toimitsijapöytää. Vain tuurilla säästyttiin isommilta vammoilta.

Onneksi meillä Sykissä ei sorruta kumpaankaan. Meillä on paljon ylevämmät tavoitteet. Me kaikki yritämme kasvaa koripallon avulla, niin aikuiset kuin lapsetkin.

Pidetään siitä kiinni.

toivoo Teidän Sarananne

Ylärivissä vasemmalta: Tuija Hytönen, Sabrina Benemla, Venla Salomaa, Katariina Nurmela, valmentaja Markus Hopiavaara
Alarivissä vasemmalta: Miina Lapila, Siiri Wasenius, Sanni Visakko, Vilma Väyrynen